

MÉGYEI KÖNYVTÁR
KAPUVÁR

DÖRMÖGŐ DÖMÖTŐR

1984. MÁJUS

ÁRA: 6,50 Ft

Kedves Gyerekek!

Azon gondolkozom, mit kívánjak nektek a gyermeknapra. Az ünnepek — karácsony, születésnap, húsvét, gyermeknap — egymást követik, és ti minden alkalommal kaptok játékot, könyvet, ruhát. . . Vajon van-e még valami, amire vágytok, amit eddig nem kaptatok meg?

Megkérdeztem néhány gyerektől, mit kérne, ha a mesebeli varázsló megígérné, hogy teljesíti a kérését. Íme néhány kívánság:

KOVÁCS ZSOLT, Debrecen: „Én azt szeretném, ha a Jócók nem verekednének az óvodában!”

SZALAI RÉKA, Budapest: „Azt kívánom, hogy minden este hosszút meséljen az anyukám!”

KEMENES ZSUZSI, Budapest: „Olyan nagyon-nagyon nagy játszóteret szeretnék, ahol körbe-körbe lovaskázhatunk a fűvön!”

SZABÓ ÁRPI, Győr: „Mindennap érjen rá az apukám gombfocit játszani velem!”

BOKOR ADRIENN, Budapest: „Én azt kívánom, hogy tudjak úszni, mint a testvérem!”

BARTA LACI, Székesfehérvár: „Meg szeretném nézni közelről is a holdat!”

Gyerekek! Úgy gondolom, nincs is szükség varázslatra, hiszen ezek a kívánságok csodák nélkül is teljesülhetnek. Kívánom, hogy teljesüljenek!

Dörmögő Dömötör

JEZSÓ KRISZTINA, 7 éves kislány rajza

Márciusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

Kutyatalálkozó: a róka nem illik a kutyák közé.
A Találd ki a nevem! című találós kérdésre a válasz: a púposteve.

A mesehősök a következő mesékből érkeztek hozzánk: **Csipkerózsika, A kiskakas gyémánt félkrajcárja, A didergő király.**

A helyesen megfejtett rejtvények beküldői közül a következőknek kedvezett a szerencse:

Ávár Andrea, Ják — Bácsi Boglárka, Cseresnyés Rita, Magyar Attila, Orosz Renáta, Tomsits Tulipán, Budapest — Csabai Flóra és Laura,

Veszprém — Csepregi Gabriella, Orosháza — Erdélyi Rita, Balatonalmádi — Józán Livia, Oroszlány — Kis Csaba, Lakatos Rita, Székesfehérvár — Kovács Dezső, Szovjetunió — Kovács Zsófi, Onga — Lakatos Frici, Győr — Lass Gábor, Olasz Mónika, Szeged — Légrádi Attila, Tiszaörs — Molnár Orsolya, Kőszeg — Molnár Tamás, Telekháza — Murza Katalin, Debrecen — Osgyán Dániel, Kondoros — Palkó Csilla, Aparhant — Pausits Anita, Halászi — Szabó Vince, Mekényes — Tonkó Gergely, Mágocs — Tóth Andrea, Pápa — Vigh Lóránt, Tiszajenő — Zsíros Bernadett, Tatabánya — Zsolnai Ferenc, Tét.

Játékpályázat! Játssz velünk!

Gyermeknapj játékpályázatunkon három feladat közül választhatsz:

1. Rajzold le a legkedvesebb játékodat! (2—5 éves gyerekeknek javasoljuk ezt a feladatot.)
2. Nézd meg Budapesten a VI. kerület Népköztársaság útja 37. szám alatt a Meseország játékbolt gyermeknapj kirakatát! Rajzold le azt a játékot, amelyik a legjobban tetszett!
3. Tervezz olyan játékot, amelyet még sem a játékboltok kirakatában, sem másutt nem láttál, de szeretnéd, ha lenne! (5—8 éves gyerekeknek ajánljuk ezt a feladatot.)

Rajzodat (rajzaidat) küldd el a szerkesztőség címére! Írd a borítékra a nevedet, a címedet, a korodat, és ezt is: JÁTEKPÁLYÁZAT. Ezután következzen a választott feladat száma!

A beküldési határidő: 1984. június 1.

MEGSÚGOM, hogy ezen a nyáron is megjelenik a *Kisdobos* nyári magazinja: a **TIRI-TARKA**. Keressétek az újságárusoknál!

MADÁR ESZTER rajzai

MÁJUS

Ez már igazi tavasz! Nincs is kedvünk bemenni a lakásba, csak az udvaron vagy a téren játszani. De azért ne búsuljatok akkor sem, ha elered az eső! Talán halottátok már ezt a mondást: *A májusi eső aranyat ér!* Tudjátok, mit jelent ez? Ha most megloccsolja az eső a gabonát, valószínűleg bő termést hoz, mire eljön az aratás ideje. Lesz gabona, liszt, kenyér! A kenyér pedig az aranyból is többet ér!

GAZDAG ERZSI:

Fecskénóta

Zeng a fészek
reggel óta,
felcsendült a
fecskénóta:
— Csit-csivit,
csit-csivit!
Itt a tavasz!
Itt van, itt!

Megvan még a
régi ház,
bár megkopott
rajt' a máz.
Nosza, rajta!
Fecske módra
kimeszelik
nótaszóra:
— Csit-csivit,
csit-csivit!
Itt a tavasz!
Itt van, itt!

GÁLVÖLGYI JÁNOS MESÉL

Nemcsak a saját kislányai hallgatják örömmel, hanem mindenki, aki derűs arcát, kellemes hangját ismeri. Képzeld, hogy most te is a képernyő előtt ülsz, és tőle hallod a következő meséket!

HÁRS LÁSZLÓ: *Milyenek a lányok?*

KOLTAI ÉVA rajza

Döci alig várta, hogy reggel legyen. Amikor reggel lett, alig várta, hogy elinduljanak az oviba. Amikor odaért az oviba, alig várta, hogy elkezdődjék a játék. Amikor elkezdődött a játék, alig várta, hogy Nyújtó Mari kérdezősködjön az elgurult üveg-golyó után.

De Mari nem kérdezősködött.

Egy darabig hiába várt. Aztán oda-ment az óvó nénihez, és azt mondta:

— Óvó néni kérem, nekem egy kis manó megsúgta az éjszaka, hogy hova lett Nyújtó Mari üveggolyója.

Azzal kapta magát, lehasalt a szekrény elé, és a szekrényláb mellől előkotorta az elgurult üveggolyót. Nem egy szzebbet, nem egy ugyanolyat. Azt.

Az óvó néni összecsapta a kezét, úgy ámuldozott. Ő meg a tenyerén, mint valami tálcán, odavitte az elgurult és visszagurult üveggolyót Nyújtó Marinak.

— Tessék Mari —, mondta —, megtaláltam neked. Hogy ne sírj utána.

Nyújtó Mari éppen csak rápillantott az elgurult és visszagurult üveggolyóra.

Az felragyogott örömében, de Mari csak lebiggyesztette a száját, és azt mondta:

— Ezért ugyan nem bög senki. Nekem nem is kell már. Ha akarod, tartsd meg magadnak!

És már el is fordult, és tovább játszott a főzőcskét Somfai Klárral.

Döci elképedten nézett hol Marira, hol a tenyerén csillogó elgurult és visszagurult üveggolyóra. És egyszerűen nem értette, hogy milyenek a lányok. De elhatározta, hogy este elmeséli Kázmérnak. Ő biztosan megmondja majd, hogy milyenek.

Mégse mesélte el, mert aznap este nagyon kimerülten került ágyba, és azonnal elaludt. Másnap pedig már nem is gondolt rá, hogy milyenek a lányok.

Részletek HÁRS LÁSZLÓ: Az égből pottyant nagypapa című könyvéből

Ki járt itt az éjszaka?

Jókor reggel Anya benyitott, hogy felkeltse Döcit. De az meghallotta kedves lépteit, és máris kinyitotta a szemét. Anya megcsókolta, aztán ámuldozva körülnézett.

— Nini, Döci — mondta csodálkozva —, a játékok a polcon vannak, a képeskönyvek a fiókban, minden szépen a helyén! Itt valami tündér járhatott az éjszaka. Valami rendcsináló tündér.

— Nem tündér volt, Anya — világosította fel Döci. — Egy fiú járt itt, éppen akkora és éppen olyan, mint én. Úgy hívják, hogy Arasz Matyi. Vagy más néven: Rendcsináló.

— Ügyes legényke lehet — mondta Anya. — Marasszad itt, ha legközelebb megint eljön. És akkor ő is a fiam lesz.

— Csakhogy neki már van ám mamája.

— Kicsoda? — érdeklődött Anya.

— Azt nem mondhatom meg — felelte Döci. — De te úgyis tudod.

És Anya alighanem csakugyan tudta, mert nevetve ölbe kapta Döcit, mintha még mindig kisbaba lenne, pedig már nagycsoportos, és ölben vitte a fürdőszobába.

Kázmér pedig elégedett mosollyal nézett utánuk keménykalapja és az ágy alól.

SULYOK GIZELLA:

Térzene csendül

Csendül a csengő:
csincsilicsin,

Peng a gitárhúr:
plimpilim,

Dob szava mondja:
tramtatatam,

Fújjad a nótát:
trallalam!

GARAI PÉTER:

A pókmajom

Tam-tam-tam-tam.
A szüleim tornászok,
én magam is tornázok,
majom vagyok, s hozzászok-
tam-tam-tam-tam.

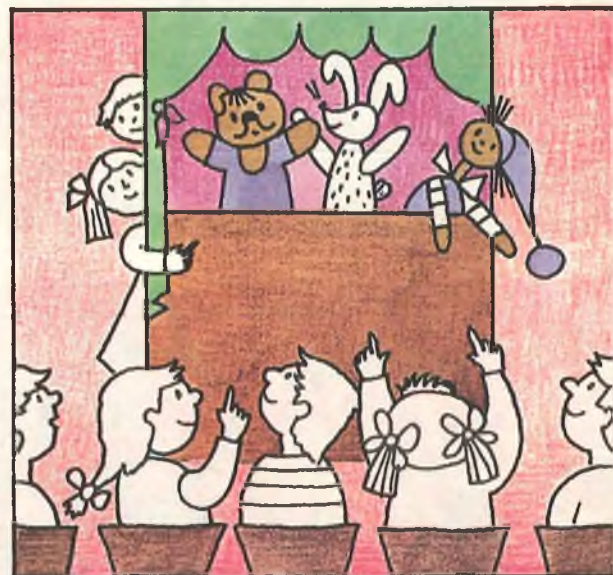
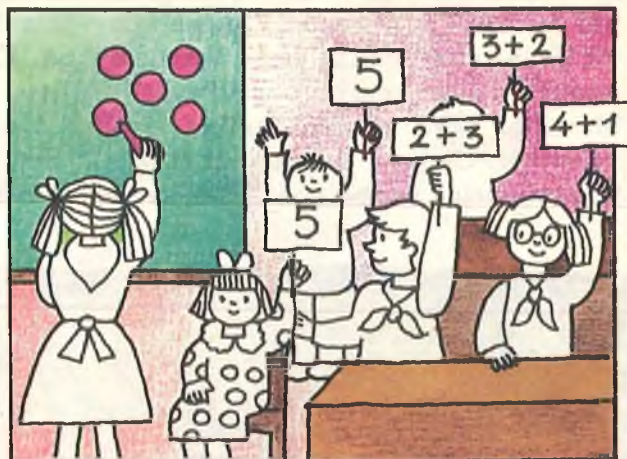
A Balassagyarmati 1. sz. Óvoda kis „E” csoportját **külön díjjal** jutalmaztuk azért a képeskönyvért, amelyet a *Három pillangó* című meséhez rajzoltak a gyerekek. A képeskönyvet a MI MESEINK című rajzpályázatra küldték be. Képpünkön a gyerekek körében Paule Marianna és Mészáros Istvánné óvó néniket meg az óvoda vezetőjét, Csajbók Jánosnét látjátok.

Bemutatjuk a képeskönyv néhány szép oldalát.

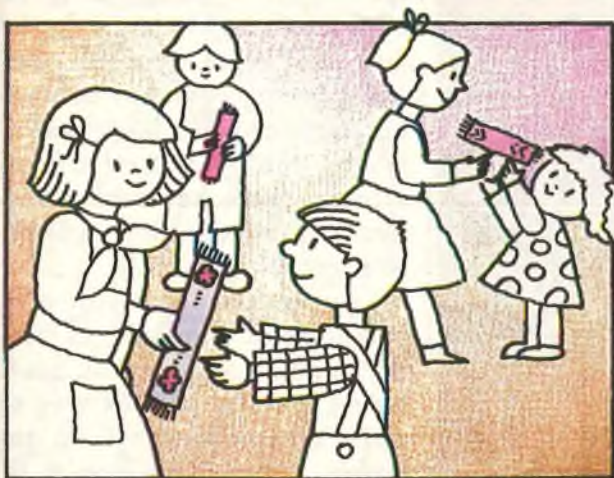

Nézd meg figyelmesen a képeket! Vendégségbe kalauzolnak minket. Találd ki, kik a vendéglátók és kik a vendégek! Színezd ki mindegyik képen azt a szereplőt, amelyik te is lehetnél! A képek segítségével meséld el, mi történt az iskolában!

iskolataláska

Ide te írd be az oldal számát!

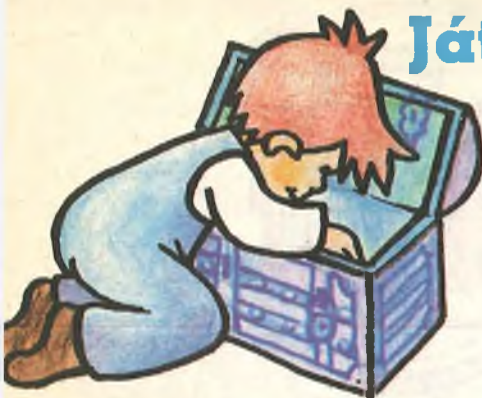

NAGYCSOPORTOSOK! Szeptemberben újra jelentkezik a **Dörmögő ISKOLATÁSKA** című rovata. Akkor már hozzátok is szól, hiszen iskolások lesztek!

S.T.K.

RÁKÓSY ANIKÓ rajzai

Játék esőben és napsütésben

— Mit játszunk? — kérdezték egymástól a bocskok, mert már belefáradtak az olvasásba. Odakint zuhogott az eső.

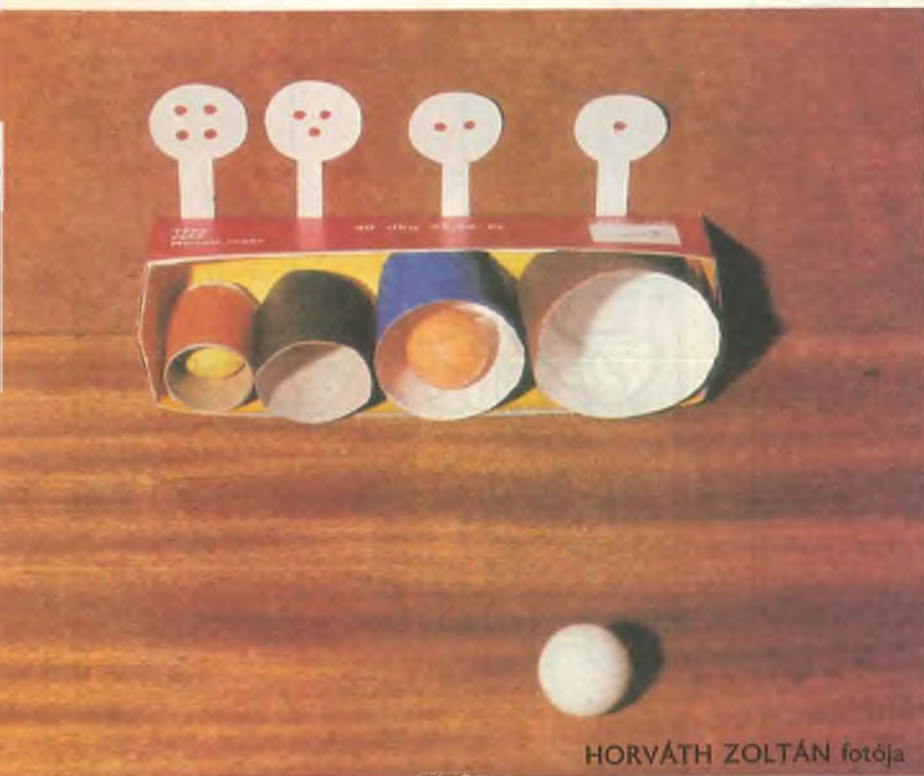
— Tudok egy olyan játékot, amit elkezdhetünk itt, a szobában és ha eláll az eső a kertben folytathatunk —, mondta Marci. Azzal elővett egy hosszú,

keskeny kekszes dobozt, az oldalára fordította, aztán keregett hozzá különféle nagyságú papírhengereket, és henger alakú műanyag flakonokat. Dörmögő olyan hosszúra vágta a hengereket, amekkora a kekszes doboz magassága volt. Ezután nagyság szerint sorba rakták a hengereket és nyílásukkal kifelé a dobozba fektették őket.

Mindenki kapott egy-egy pingpong labdát, és megpróbálta valamelyik hengerbe gurítani. Akié a legkisebb hengerbe gurult, az kapta a legtöbb gombot Dörmögő gombos dobozából, mert ez volt a legnehezebb feladat. A többi találatért fokozatosan egyre kevesebb gomb járt. Képzeljétek, Bori gyűjtötte a legtöbb gombot!

Egymás után háromszor próbálkozhatott mindenki, és mindig ugyanarról a helyről. Ezt a helyet krétával jelölték meg az asztalon, karnyújtásnyira a doboztól. Próbáljátok meg ti is! Az a gyerek is próbára teheti az ügyességét, akinek pillanatnyilag nincs játszótársa.

K. M.

HORVÁTH ZOLTÁN fotója

Hová bújtak?

A nyuszi volt a hunyó. Barátai elbújtak, de te bizonyára megtalálod őket. Hányan bújtak el? Színezd ki mindegyiket! Rajzolj Dörmögőnek annyi falevelet, mint ahány rejtőzködő állatot felfedeztél!

MADÁR ESZTER rajza

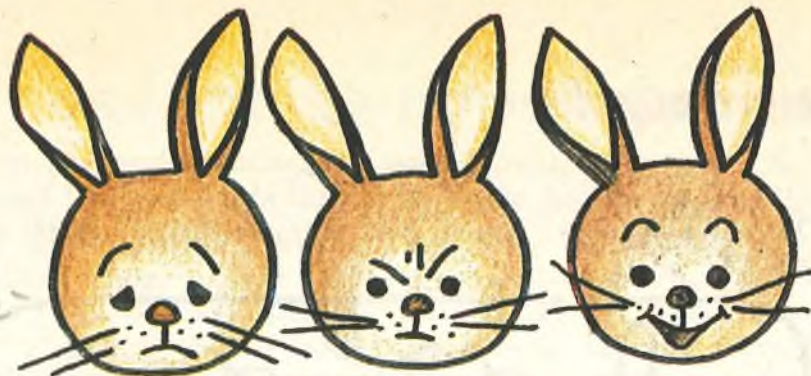
Mondóka

Ekete, pekete, cukota pé,
Ábé, fábé, dominé,
Pomi, pomi, pomádé,
Ló, ló, kötőfék,
Bárány, bárány, böködék,
Üsd ki szívem a legszebbiket!

BÉKEFI ANTAL gyűjtése
Vas megyéből

RAJZOLTUNK három
nyuszt. Egyforma a körvonaluk,
mégis különböznek egymástól.
Miért?

Most rajtad a sor! Rajzolj ezekből a karikából bohóccokat:
egy szomorút és egy vidámat!

Tudod-e, mit látsz ezeken a képeken? Ha nem tudod, kérdezd meg a felnőttektől!

Fotó: HORVÁTH ZOLTÁN

**EZ A
MELLÉKLET,
EMELD KI
A LAPBÓL!**

LEGTORNASZOK

A bohóc és a majom szívesen előadják légtornász mutatványukat, ha hozzásegíted őket. Ehhez csupán egy hurkapálcára és egy kis ragasztóra van szükséged.

Vágd körül a bohócot és a majmot a vastag, fekete vonalak mentén!

Vedd a hurkapálcikát, törd ketté a közepén: az egyik felén a bohóc tornázik majd, a másikon a majom.

A sárga gyűrűt is vágd körül a nyelével együtt; hajtsd vissza a nyelet a tövéig, aztán csúsztasd a hurokba a pálcá egyik felét! Ragaszd össze a hurok két oldalát úgy, hogy a pálcá szabadon mozoghasson benne! Most csúsztasd a gyűrűbe a bohóc kezét; máris pöröghet a légtornász a pálcá körül!

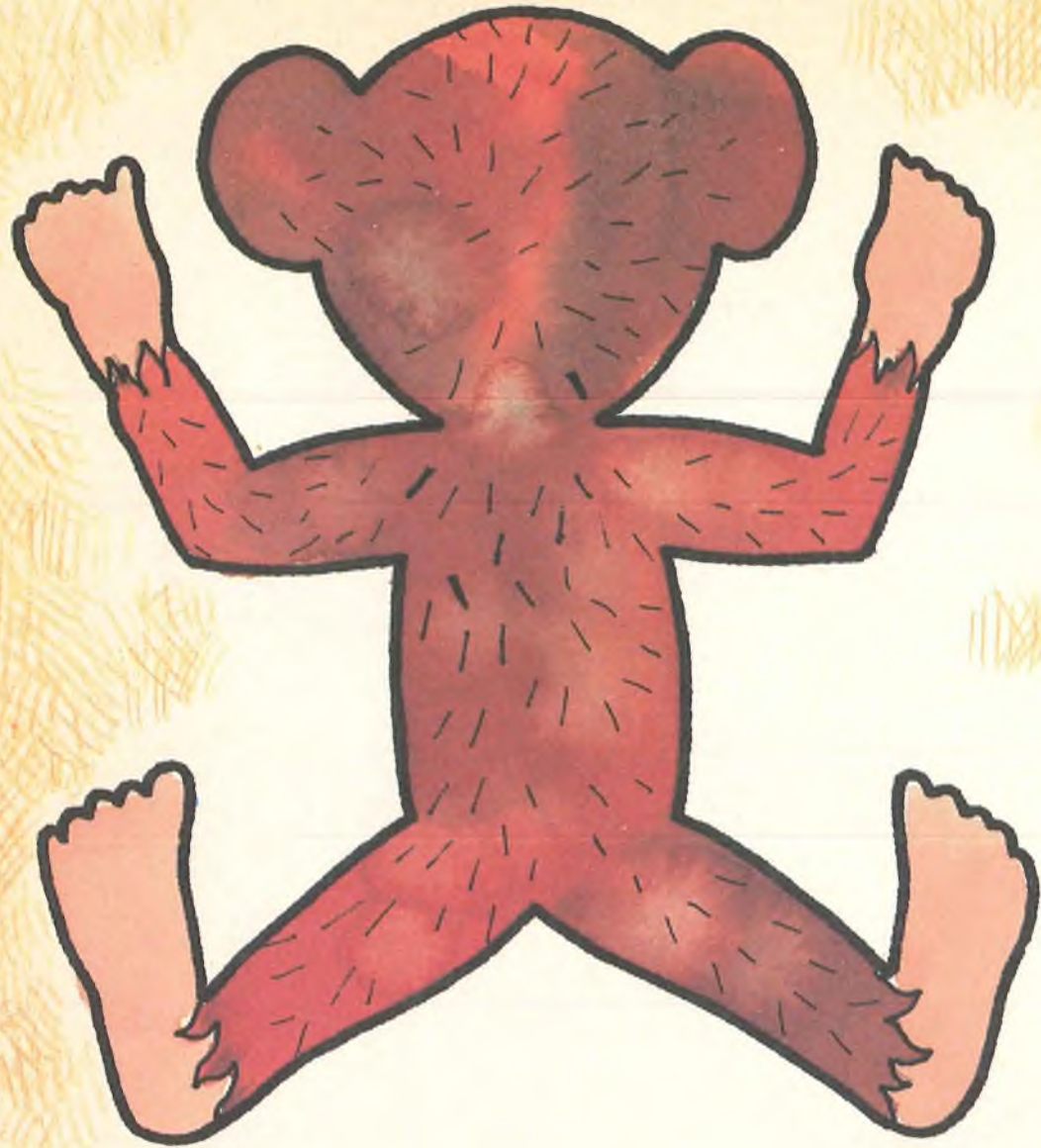
Ugyanígy mozog a majom is, csakhogy ő a lábával „kapaszkodik” a pálcán. Képünkön láthatod, hogyan lehet a lábat a pálcára erősíteni.

Verset is mondatsz a játékhoz. Lapozz vissza a 6. oldalra! Ugye, milyen jól illik a légtornász majom mutatványához a PÓKMAJOM című vers?

NAGY KATALIN óvónő terve alapján
rajzolta: SOMORIAI ÉVA

Kocsifogó

Jelöljete ki egy játékkeret (a földre húzott vonallal vagy más módon), és helyezkedjete el rajta tetszés szerint! Válasszatok egy fogót, aki a többieket kergeti! Akit megfogott, az lesz az új fogó.

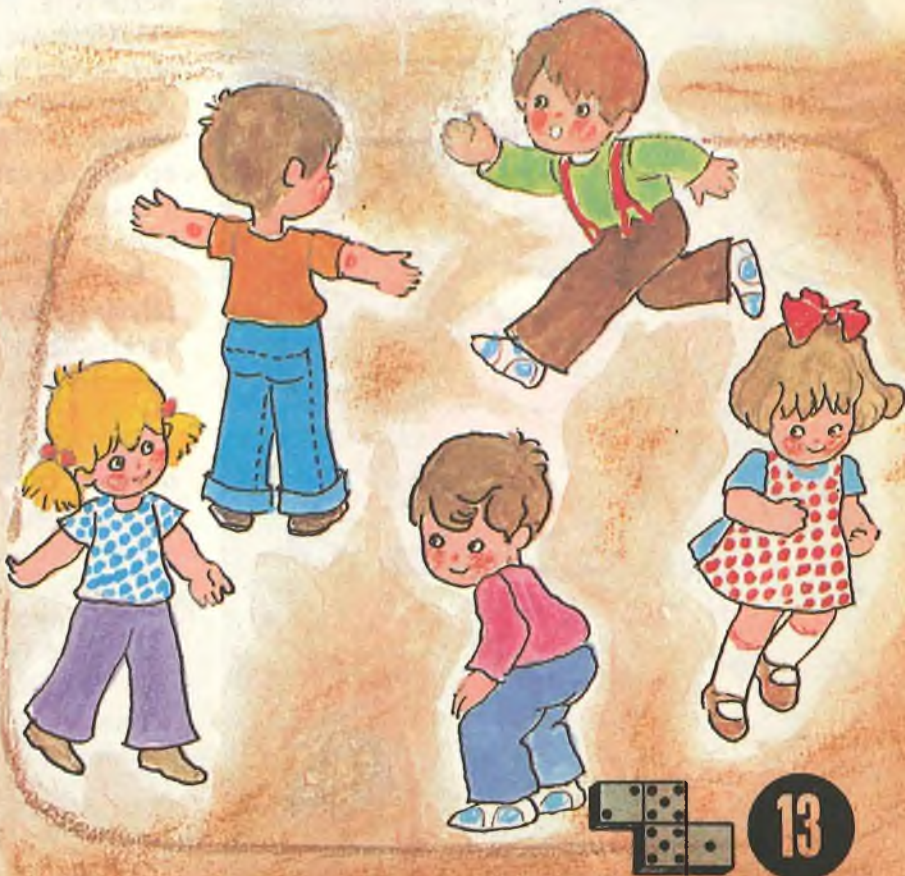
Ha valakit megközelít a fogó, a menekülő úgy védekezhet, hogy hirtelen megáll, szétveti kezét-lábát és egy kocsimárkát mond. Pl. *Skoda*. Ez azt jelenti, hogy egyelőre „nem ér a neve”, ő most csupán parkoló autónak számít. Addig maradhat így, amíg az egyik futó rá nem üt a kinyújtott kezére. Akkor ismét futnia kell.

KARLÓCAINÉ KELEMEN MARIANN

KOPRÉ JÓZSEF:

Az én Trabantom

Van egy sárga Trabantom,
hű, de nagyon meghajtom!
Ragyog rajta lámpa, fék
és van rajta négy kerék!
Csöngőm is van! Meg dudám!
Hátra is tud menni ám!
Kormányozni? Már tudok;
szék alatt is átbújok.
Egyszer, ha majd nagy leszek;
nagyobb Trabantot veszek!

DARNÓ KIRÁLY MONDÁJA

Dörmögőék gyakran nézegettek útikönyveket a hosszú téli estéken. Az egyik könyvben nagyon megtetszett egy kép a bocsoknak; a siroki várat ábrázolta.

Türelmetlenül várták a tavaszt. Az első nap-sütéses reggelen felkapták a hátizsákokat, és elindultak a siroki várhoz. Sirok községben Dörmi apó megszólította Feri bácsit; megkérdezte tőle, melyik út vezet a várba. Feri bácsi velük tartott. Egy-kettőre felértek a hegy tetejére, pedig a meredekebb utat választották. Bejárták a vár minden zegét-zugát. Feri bácsi elmesélte, milyen volt valaha a vár, amikor még ép volt, és sokan laktak benne. Díszesek voltak a termek, a kút friss vizet adott, az istállóban lovakat tartottak.

Borika arra volt kíváncsi, hogy lakott-e királynő a várban, s már el is képzelte magát várkisasszonynak, földigérő, fodros ruhában.

— Természetesen a mátrai várakban is laktak királynők. Közülük Tarna királynő volt a leghíresebb. Látjátok ott szemben, a túlsó hegyen azt a két sziklát? Az egyik Bodon királyfi, a másik Tarna királynő. Ha akarjátok, mesélek róluk.

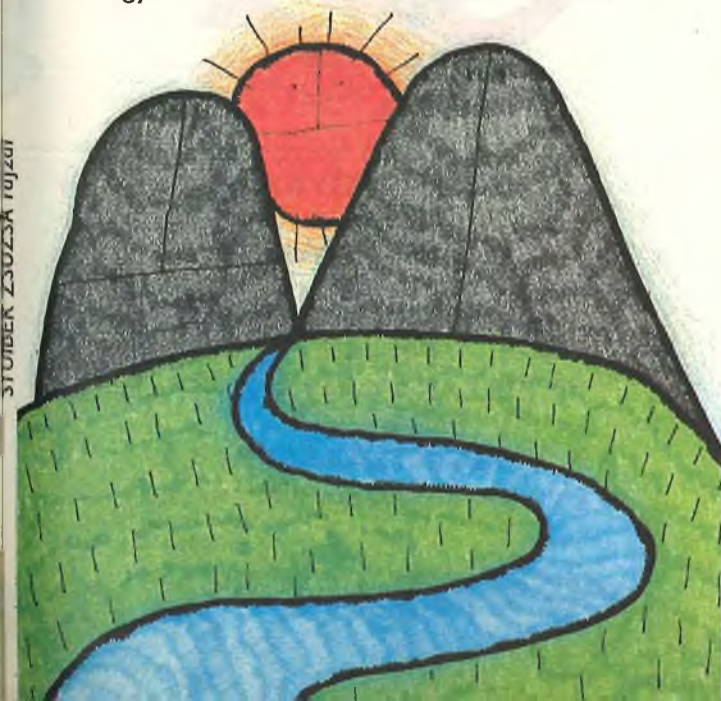
Persze, hogy akarták, még Dörmi apó és Dörmi anyó is izgatottan figyelt.

— Ott, azon a lapos hegyen volt egy földvár — kezdte Feri bácsi. — Darnó király lakott benne feleségével, a szépséges Ildikóval. Volt egy lányuk is; Tarnának hívták.

Történt egy napon, hogy Attila, a hunok vezére, vendégségbe érkezett a várba. Ildikó királynét elkápráztatták Attila csodálatos kincsei. Amikor a vendég útra kelt, Ildikó királyné elszökött vele.

Nagy haragra gerjedt Darnó király, és elhatározta: úgy neveli leányát, Tarnát, hogy senki emberfia ne láthassa a szolgálóin kívül. Ám egyszer híre ment a Mátrában, s tán még azon is túl, hogy a fogva tartott szomorú királyné milyen szép. Meghallotta ezt Bodon királyfi is, és nyomban levelet írt neki. Egy nyílra tűzte a levelet, és belötte Darnó várába. Repült, repült a nyíl, éppen a királyné lába előtt ért földet.

Tarna elolvasta a levelet, amelyben a királyfi találkozóra hívta, és amikor sötétség borult a hegyekre, kiosont hozzá a várból.

Csakhogy Darnó királynak varázstükre volt, amely elárulta, mit tett a lánya. Megparancsolta Tarnának, hogy soha többé ne találkozzék Bodon királyfival. Tarna szíve majd meghasadt, mert nagyon megszerette a királyfit. Ezért másnap megszegte apja parancsát, és ismét elszökött a találkozóra.

Darnó király ekkor hirtelen haragjában kővé változtatta engedetlen lányát, és a királyfit is.

Később nagyon megbánta tettét, de már nem segíthetett a bajon. Bánatában keserves sírásra fakadt; sírt, egyre csak sírt. Szüntelenül patakzó könnyeiből már egész folyócska áradt, de bánata csak nem enyhült, mert a folyó csa-csogása is a lányára emlékeztette. El is nevezte a patakot Tarnának.

Bodon királyfi nevét Bodony község őrzi. Aki erre jár, láthatja a Darnó hegyet, vele szemben a két mozdulatlan sziklát, s közöttük a csa-csogó Tarna patakot.

Dörmögőék közelről is megcsodálták a sziklákat. Borika meg is simogatta őket. Később megfürödtek a Tarna patak selymes vizében, aztán mindenféle kincseket: megkövesedett csigákat, kagylókat gyűjtögettek a Mátra legöregebb hegyéről, a Darnó hegyről.

Feljegyezte: MADÁR ESZTER

*

Ha ehhez hasonló szép helyeken jártok, adjatok hírt róla Dörmögőéknek, hadd látogassanak oda ők is!

KIKOPOG?

— Örömhírt hoztam! — toppan be
a szőnyeg-óvoda ajtaján Levente Péter.

— Kivirágzott az almafa!

ZÜMM—ZÜMM!

— helyeselnek a méhecskék — ez örömhír,
valóban.

— Én is tudok örömhírt — mondja Ági. —
Meggyógyult a testvérem!

— Nekem meg hazajött a nagypapám
a szanatóriumból!

— Engem ma a nagymamám visz haza
az óvodából!

— Engem Ilonka néni megtanít
csárdásolni!

— Nekem született egy unokatestvérem!

— Holnap eljön hozzám Áron, a bölcsődei
barátom!

— Vasárnap fát ültetek édesapával!

— Édesanya meg én együtt tornázunk
minden este!

— Én már nem félek a szomszédék kutyájától!

— Engem megdicsért a szomszéd néni!

— Minek örül a szomszéd néni?

— Ha nem ugrálunk az ablaka alatt.

— Ha nem hordunk piszkot az ajtaja elé.

— Ha mindig hangosan köszönünk neki:

CSÓKOLOM SZOMSZÉD NÉNI!

— És minek örül Péter?

— Ha reggel így köszönünk:
JÓ REGGELT KÍVÁNOK!

Napközben:

JÓ NAPOT KÍVÁNOK!

Este:

JÓ ESTÉT KÍVÁNOK!

Éjszaka:

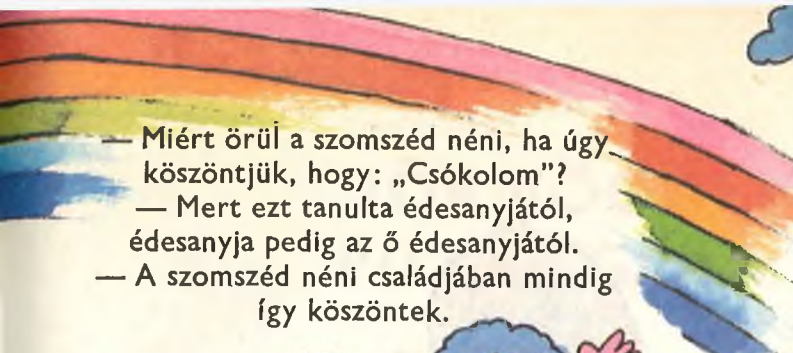
JÓ ÉJSZAKÁT KÍVÁNOK!

Búcsúzásnál:

VISZONTLÁTÁSRA!

— Mert ezek a magyar köszöntések.

-
- Miért örül a szomszéd néni, ha úgy köszöntjük, hogy: „Csókolom”?
 - Mert ezt tanulta édesanyjától, édesanyja pedig az ő édesanyjától.
 - A szomszéd néni családjában mindig így köszöntek.

HOL?

CSÓKOLOM!

MIÉRT?

MIT?

KIT?

A régi magyar köszöntés:
JÓ NAPOT KÍVÁNOK!

- azt jelenti, hogy:
jó egészséget,
szerencsét,
napsütést,
langyos esőt,
jó munkát,
meleg otthont,
vagyis:

JÓ NAPOT
kívánunk egymásnak.
Ajándék ez a köszöntés,

örömet kíván a világnak.

- Mire gondolna a szomszéd néni, ha **jó napot** kívánnánk neki?
- Hogy nevetlenek vagyunk.
- Hogy beszélni fog a szüleinkkel.
- Hogy ez több a soknál.

JÓ NAPOT!

- Mire gondolna édesanya, édesapa?
- Hogy megint tanultunk valami szépet.
- Mire gondolna Dédike?
- Hogy régen, az ő falujában, mindenki így köszöntötte egymást.
- Mire gondolna a postás bácsi?
- Hogy bárcsak valóban jó napja lenne!

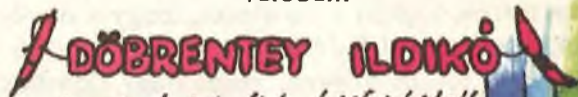
- Mire gondolna az almafa?
 - Almavirágra.
 - Méhecskére.
 - Májusi esőre.
 - Napsugárra.
- Rovarevő madarakra.
- Almaevő gyerekekre.

SZÉP, JÓ NAPOT ALMAFA!

- Jó napot, az év minden napján!

ZÜMM—ZÜMM!

- helyeselnek a méhecskék — ez jó kívánság, valóban.

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Kertészverseny

Több mint kétezer gyerek jelentkezett a kertészversenyre. Azóta már megkaptátok a magokat; készüljetek a vetéshez!

Úgy válasszátok ki a növények helyét a kis-kertben, hogy ne kerülhessenek árnyékba! A patisszon nagyon fényigényes növény, ezért olyan helyre kell vetni, ahol egész nyáron napon lehet.

A kiválasztott területet készítsétek elő magvetésre! Ehhez 1 m széles sávban fel kell ásni a talajt, a rögöket szétütni, majd szépen elgeblyézni.

A felásott sáv közepén, egymástól 1 m távolságra, 6-8 cm mélyre vessetek egy csomóba — úgy mondják „fészekbe” — 2-3 magot, majd takarjátok be földdel, és öntözzétek meg! Így az általunk küldött magból 3-5 fészek lesz.

Az elvetett mag egy hét múlva kelni kezd, megjelennek a növény szíklevelei. Ha száraz az időjárás, ismét érdemes egyszer-kétszer megöntözni, akkor hamarosan megjelennek az első lomblevelek.

A fészek körül rendszeresen gyomláljátok, és tartsátok tisztán a területet, hogy a növények zavartalanul fejlődhessenek. Így egy hónap alatt, június végére, szép, nagy, lombos növényeitek lesznek.

DR. NAGY GYÖRGY

F. GYÖRFFY ANNA rajzai

Nyári számainkban új játékra hívunk!

A játék állatokról szól: az oroszlánról, a gepárdról, a struccról és a sasról, ezért színhelye a budapesti állatkert lesz. Az első feladatot megtalálod júniusi számunk 17. oldalán!

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK PILLANGÓJA

Virágokkal hímzett réten
hevernek a bocskok éppen.
— Nézzétek csak — suttog Borka —,
pillangó szállt az orromra.
— Ne tüsszents — szól Marci —, kérlek,
el ne riaszd ezt a szépet!
Míg én lepkehálót hozok,
maradj így!... Ne izegj-mozogj!

Marci szalad a kamrába.
Berci öccse, fut utána.
— Nekem kell a háló, hallod?!
Én fogom meg a pillangót!
Marci kiált: — Az enyém!
S összekap a két legény.

Bori orrhegyéről közben
a pillangó odábröppen,
százsorszápra libben szárnya,
majd pipacsra, szarkalábra.
Nézi a lány nagy szemekkel,
s eszébe jut: Dörmi reggel
mondta, hogy a lepkenép
virágport visz szerteszét,
így lehet csak esztendőre
megint virágos a rét.

Ezt az oldalt te színezd ki!

Egyszerre csak a bocslány
hálót érez az orrán.

— Megvagy, lepke! — rikkant Berci.

— A hálóból nem röppensz ki.

Marci nevet: — Hol a lepke?

Bori orrát kaptad el, te!

Eldobják a hálót gyorsan.

Bori nevet a legjobban.

Aztán így szól: — Figyeljétek

pillangónkat, a szépséget:

mintha helikopter lenne,

melynek virágpör a terhe.

Színes-fényes szárnyakon,

hadd röpjön — szabadon!

Kedves Felnőttek!

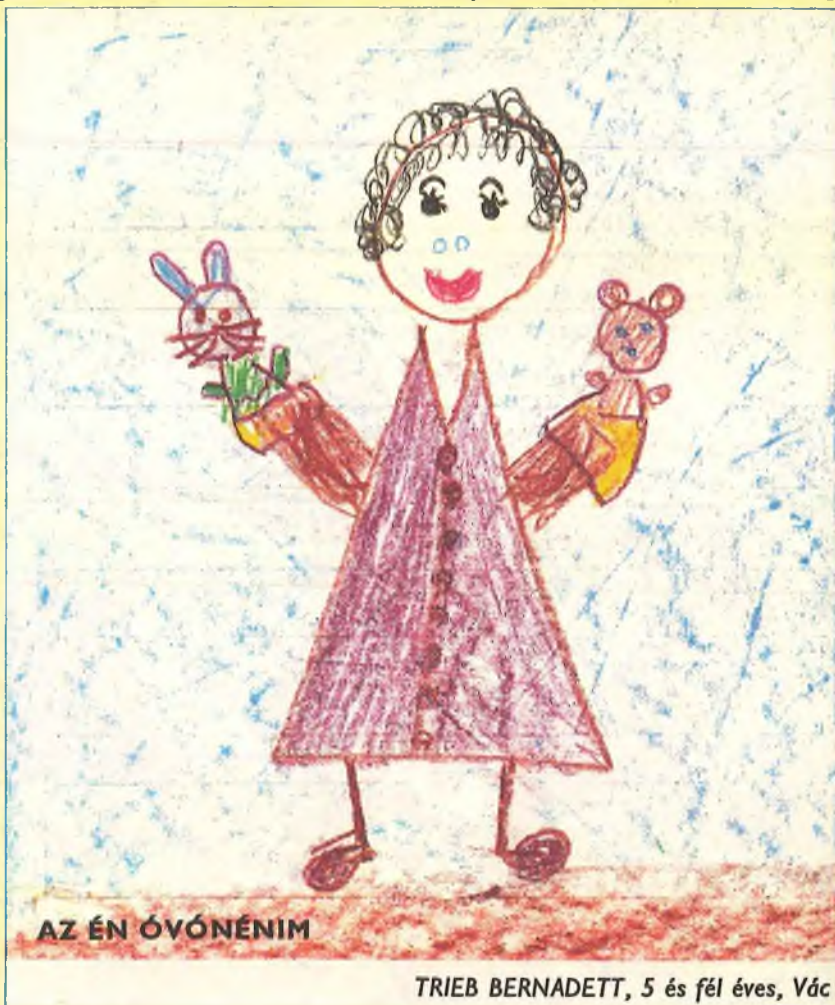
A pedagógus személye mindig foglalkoztatja az embert: ha gyerek, akkor azért, ha szülő, azért. Talán csak az orvos avatkozhat a pedagóguséhoz hasonló közvetlenséggel az életünkbe, de az orvos beavatkozása általában rövid és látványos.

Annál rejtettebben, a magunk számára is észrevétlenül szivárog egyéniségünkbe a jó nevelő hatása, és ez így lesz akkor is, ha korunk új technikai ismeretközlő eszközei mind tágabb teret nyernek.

Amikor gyermekünket egy őszi reggelen bizalommal mutatjuk be az óvó néninek, a tanítónéninek, többnyire alig ismerjük őt. Gyakran a pusztá vélet-

len hoz össze bennünket, és találgatjuk csupán, mit is kapunk majd tőle. Figyeljük a megjelenését, a hangját, a gyerekek ragaszkodásának hőfokát; össze-

vetjük megfigyeléseit saját szülői tapasztalatainkkal, és mindezek ellenére sem lehet fogalmunk arról a sokoldalúságról, képzelőerőről, áldozatkész-
ségről.

ről, tapintatról, amelyet a mindennapok megkívánnak tőle.

Természetesnek vesszük, hogy évek óta nagyobb létszámú gyermeksoporttal foglalkozik, mint amekkorát a normális, nyugodt munkamenet megengedne, hogy olyan tulajdonságokat alakít ki a gyerekekben, amelyeket akár kényelemből, akár tudatlanságból elmulasztottunk kifejleszteni bennük (a leggyakrabban pl. az önállóságot), hogy sokszor jobban tiszteli gyermekünk egyéniségét, mint mi magunk, hogy olyan ismeretekkel készíti fel a kisgyereket az iskolára, amelyeknek jelentőségéről fogalmunk sem volt, hogy megtanítja őt társak közt élni, társakkal együttműködni... Sokáig sorolhatnánk még...

Aki hallott már *gyerekszáj* történeteket mesélő pedagógusokat, az érti meg igazán, honnan is merítik az erejüket...

Kívánjuk, hogy a *pedagógusnapon*, amikor mindezt felidézzük, gyarapodjanak erőforrásaik, és a feléjük áramló szeretet méltó megnyilvánulásaival találkozzanak!

Örömet szerezhetnek a gye-

rekek már a viselkedésükkel is. Ösztönözhetjük őket például arra, hogy az ünnep előtt még jobban figyeljék meg, milyen kérésekkel, felszólításokkal fordul hozzájuk a leggyakrabban az óvó néni, a tanító néni. Elképzelhető, hogy ennek nyomán az ünnepnapon rekord gyorsasággal rakják össze alvás után az ágyneműt, fűzik be a cipőjüket stb. aszerint, hogy hol mire van szükség... Fő, hogy látsszon az igyekezet, az erőfeszítés!

Ne elégedjenek meg a gyerekek a szokványos virágcsokorral, hanem olyan meglepetéssel álljanak elő, amelynek elkészítése *figyelmet, képzelőerőt, kitartást igényel, vagy amelyben személyre szóló humor van!* Ha például rajzot készítenek, az utaljon valamilyen közös élményükre, vagy valamilyen közös tervükre, esetleg olyan helyzetre az óvoda vagy az iskola életéből, amelyre szívesen emlékeznek.

Nincs olyan pedagógus, akit az efféle igyekezet meg ne érintene... És ha csupán ennyit tettünk, máris megérte!

K. M.

EMLEKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek
Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- sárga alapszín: első osztályosoknak;
- fehér alap: mindenkinek.

A szerkesztőség
belső munkatársai:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező.

XXVIII. ÉVF. 5. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Éde. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orly u. 4. Telefon: 668-457 Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztőség, Budapest, Pf. 112, 1502. Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkiadásító postahivataloknál, a kézbesítőkönél és a Posta Központi Hírlap Irodájánál (KHL 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postaszámlán. Előfizetési díj átalánosan a KHL-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámmal. Előfizetési díj negyedévre 19,50, félévre 39,—, egész évre 78,— Ft. 84.0332. — Kosuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193

HU-ISSN 0230-1032

Az éhes kecske

-Lefestem a rétet,
ha akarod, nézd meg!

-Kicsit abbahagyom,
megszomjaztam nagyon.

-A forrásvíz tiszta.
Igyunk, s menjünk vissza!

-Nézd a buta kecskét!
Megette a festményt!

